

Слѣдъ достиганieto на р. Арда границата се направлява за по-нататкъ по талвега ѝ, съ главно направление отъ истокъ къмъ западъ и стига до устието на рѣката Акъ-Бунаръ-Дере, на истокъ отъ селото Османъ-Пашаларъ.

Отъ тука пограничната линия напуца вече това положение което тя е имала съгласно акта на Европейската Делимитационна Коммиссия до 1886 год., въ която година, както е извѣстно, бѣхъ отстъпени на Турция Кърджалийската околия и Тѣмрашкитѣ (Вакъвскитѣ) села, и спорѣдъ протоколитѣ на Турско-Българската коммиссия, назначена отъ двѣтѣ правителства прѣзъ сѣщата година за да проведе новата граница, има положение както слѣдва.

Започва отъ сливането на р. Акъ-Бунаръ-Дере съ рѣката Арда, направлява се по талвега на шрвата съ направление почти право къмъ сѣвероистокъ, като остава селата: Османъ-Пашаларъ, Акъ-Аланъ и Мехмедъ-Кьой на Турция, а селата Акъ-Бунаръ и Кираларъ — на България (глѣдай карта № 4). При началото на талвега на р. Акъ-Бунаръ, тя достига връха на една сѣдловина гдѣто се кръстосватъ тритѣ пѣтища, а именно: отъ Мехмедъ-Кьой за Ходжаларъ, отъ сѣщото пакъ село за Коджа-Кашла и отъ Кара-Мусаларъ за Деделеръ, като слѣдва водораздѣла на хребета Амбарлъкъ.

Въ излизанieto отъ пункта гдѣто се прѣсичатъ горнитѣ пѣтища, пограничната линия се обръща на истокъ и, като слѣдва по водораздѣлната линия въ това направление, достига хребета Каплумбаги-Съртъ (Тосбаги-Съртъ) и този на Налбантъ-Тепе. Слѣдъ туй тя слиза до началото на оврага Кирасле-Дере, направлява се по талвега му и слѣдва по него до мѣстото, гдѣто казаното дере се срѣща съ Фъндѣкли-Дере, близо до единъ изворъ, извѣстенъ подъ името Ташъ-Бунаръ. Отъ тамъ пакъ подъ сѣщото направление т. е. на истокъ, върви по прѣдгорieto на Сакарджи-Догрусу, нарѣчено Еръ-Мезаръ и като дойде до връха на възвишеността називаема Инликъ-Ялтасъ, завръща се къмъ сѣверъ и се упува по права линия къмъ връха Малъ-Каздѣ, като остава селото Коджа-Кашла на Турция, а с. Пѣндаджикъ на България. Отъ тукъ границата се наклонява къмъ сѣверъ-сѣвероистокъ, отива по права линия прѣзъ Домузъ-Агачъ и достига Девлети-Агачъ, лѣжащъ на прѣдгорieto на Каушитскитѣ височини. Отъ послѣдната точка тя взима направление на сѣверъ-сѣверозападно, достига приблизително по права линия, Бююкъ-Гюнецъ, завива на западъ за да се упути по хребета на сѣдловината, на сѣверъ отъ с. Каушитъ, която щомъ като измине, завръща пакъ на сѣверъ и излиза къмъ Токмакъ-Дере, което и достига въ единъ пунктъ на 400 метра по долу отъ моста на пѣтя отъ Каушитъ за Елилеръ. Въ това си движение тя остава селото Каушитъ въ Турция, а Геренъ-Махле, Яйджали и Кавакъ-Махле — на България.

Съ достиганieto на Токмакъ-Дере границата измѣнява направлението си на западъ, възлиза по талвега на казаното дере до устието на долинката, която слиза отъ височината Каба-Нолъ-Вешъ-Тепеси, подѣма талвега на тѣзи ритвина и се качва до началото ѝ; повръща слѣдъ това на югъ, достига по права линия до гребена на казаната по горѣ височина и отъ тамъ слѣдва приблизително въ източно направление до Саръ-Гьоль-Тепе. Въ това протяжение тя остава селото Хаджиларъ въ Турция, а Емилиеръ въ България.